

COMUNICAT

Laicatul cere repudierea publică și în scris a faptelor săvârșite

vineri, 11.07.2008

Asociațiile și fundațiile inițiatoare ale *Memoriului referitor la apostazia de la dreapta credință a Mitropolitului Nicolae Corneanu și a Episcopului Sofronie Drincec* declară că respectă hotărârea membrilor Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române de a primi „regretul și pocăința” celor doi ierarhi care „au produs tulburare în Biserică prin gesturile lor necanonice” în condițiile în care cei doi își vor renega în scris și în mod public faptele reprobabile pentru care s-a cerut Sfântului Sinod să fie judecați și își vor mărturisi pocăința.

În mod concret, în cazul mitropolitului Nicolae Corneanu, ne referim la următoarele:

1. Slujirea cu clerici caterisiți de către alți ierarhi ai BOR;
2. Afirmatia eretică potrivit căreia trebuie să recunoaștem pe papă „drept cap al Bisericii, ca o concluzie a unității creștinismului”;
3. Încurajarea acțiunilor prozelitiste ale unor pastori neoprotestanți, prin invitațiile trimise în numele poporului ortodox român și sprijinul logistic acordat „evangelizării” dreptcredincioșilor de către aceștia;
4. Împărtășirea cu cei de altă credință în ziua de 25 mai 2008, act ce „răstoarnă din temelii *Ecleziologia Ortodoxă și constituie încălcarea extremă a Sfintelor Canoane, adevărată jignire adusă înseși Tainei Bisericii*”. (citată din Epistola oficială a conducerii Sfântului Munte Athos adresată membrilor Sf. Sinod al BOR).

În cazul episcopului Sofronie Drincec, ne referim la:

1. Împreună slujirea cu greco-catolicii în mai multe rânduri, culminând cu împreună liturghisirea la slujba de sfințire a *Aghiazmei Mari* din cadrul Liturghiei săvârșite la Botezul Domnului în ianuarie 2008;
2. Persecutarea preoților cu o râvnă deosebită pentru păstrarea dreptei credințe și numirea într-o parohie ortodoxă a unui preot eterodox, precum și altele asemenea.

Precizăm că astfel s-a procedat dintotdeauna în istoria Bisericii. Mărturisirea scrisă și publică a pocăinței în cazul unor acte de apostazie publică este o condiție *sine qua non* pentru a fi certificat „primul pas spre îndreptare”, mai cu seamă că în situația noastră Sfântul Sinod a aplicat un pogorământ dus dincolo de orice limită.

Imediat după 1990, mitropolitul Nicolae a crezut de cuviință să facă o mărturisire publică, recunoscând colaborarea cu regimul comunist și manifestându-și regretul, iar clerul și credincioșii l-au iertat. Acum, întrucât actele anticanonice ale mitropolitului și ale episcopului sunt cu mult mai grave, scandalizând o întreagă Biserică (ne referim și la ortodocșii din Rusia, Grecia, Serbia, Finlanda, Franța, și chiar din Statele Unite), se impune de la sine o repudiere publică a celor afirmate și făptuite în timpul cel mai scurt posibil.

Lipsa unei mărturisiri publice din partea celor doi ar slăbi încrederea dreptcredincioșilor români în proprii ierarhi, în condițiile în care aceștia s-au pus garanți ai pocăinței acestora.

Membrii Sfântului Sinod au urmărit ca prin iertarea pentru pocăința spontană a celor doi ierarhi apostatați să fie rezolvată cumva grava criză ecleziologică din ultimele luni. Însă trebuie precizat că, până la realizarea lepădării în mod public de concepțiile eterodoxe, neliniștea și tulburarea produse în poporul dreptcredincios nu vor înceta. Aceasta deoarece, prin întregul lor comportament anterior desfășurării Sinodului, cei doi ierarhi au alimentat temerea că manifestarea regretului în fața Sfântului Sinod ar putea fi numai un act formal, de circumstanță, pentru salvarea scaunului. Nu știm în ce a constat pocăința celor doi ierarhi pe parcursul lucrărilor sinodului, însă la încheierea acestuia, din afirmațiile mitropolitului Corneanu în mod clar rezultă că nu are nici o urmă de părere de rău pentru faptele comise (cf. interviului la Radio România Actualități).

Prin urmare, poporul așteaptă cu neliniște ca ipotetica, deocamdată, pocăință să fie urmată de o schimbare completă a cugetării eterodoxe, să rodească într-o atitudine de mărturisire fermă a dreptei credințe, atât prin cuvânt, cât și prin faptă.

În cazul în care se va constata că cei doi ierarhi au mimat doar conjunctural regretul și pocăința, vom cere o rejudicare de urgență a cazurilor, pentru a nu se ajunge la tulburări și mai mari în Sfânta noastră Biserică și pentru a se reface imaginea pătată a Bisericii Ortodoxe Române în fața celorlalte Biserici Ortodoxe.

Receptăm pozitiv hotărârea Sfântului Sinod de a aplica de acum încolo fără întârziere dispozițiile canoanelor care interzic împreună rugăciune cu cei de altă credință (cum sunt și canoanele apostolice 10, 45, 46 și 64). Avem convingerea că încălcarea lor și a multor altele a fost factorul care a condus treptat la actul apostat de inter-comuniune cu greco-catolicii.

Credem cu tărie că această hotărâre, care presupune, desigur, renunțarea la săptămâna de rugăciune în comun din ianuarie, va contribui în mod esențial la întărirea conștiinței ortodoxe a poporului român. În fapt, acesta era și scopul urmărit de Sfinții Părinți când, glăsuind în Duhul Sfânt, au interzis prin mai multe canoane desfășurarea oricărei rugăciuni împreună cu eterodocșii.

În ceea ce privește federația asociațiilor noastre, vă asigurăm că vă vom acorda întregul sprijin în păzirea cu strictețe a acestei hotărâri, care de altfel nu face decât să reactualizeze, dacă mai era nevoie, o reglementare fundamentală pentru viața Bisericii din primele veacuri ale creștinismului și până în zilele noastre.

Comuniunea în rugăciune este și trebuie să rămână expresia esențială a unității de credință întru Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească Biserică!

Asociațiile și fundațiile Laicului Ortodox Român inițiatoare ale *Memoriului referitor la apostazia de la dreapta credință a Mitropolitului Nicolae Corneanu și a Episcopului Sofronie Drincec*